

Mindesmærket for Natalie Zahle.

—o—

Dengang Natalie Zahle lige var død, og en Kreds af hendes Venner og Beundrere traadte sammen for at indbyde Danmarks Mænd og Kvinder til at rejse hende et Mindesmærke, der kunde vidne for Eftertiden om, hvad denne Kvinde ved sine fremragende Evner og sin enestaaende Arbejdskraft havde udrettet for sit Land og sit Folk, da husker jeg, at en anset Videnskabsmand udtalte, at endelig frembød der sig her en Lejlighed til at faa rejst et Mindesmærke ogsaa for en Kvinde i den By, som tæller op imod 100 Mindesmærker for Mænd, men ikke ét for en Kvinde, fraregnet et Par enkelte for Kvinder af Fyrsteslægt. Han var derfor overbevist om, at det danske Folk, og da navnlig de danske Kvinder, i stort Tal, hver efter sin Evne, vilde bidrage deres til, at dette Mindesmærke maatte blive saa smukt og anseligt, at det kunde hævde sig blandt de anseligste mandlige Mindesmærker, ligesom Natalie Zahle gennem et halvt Aarhundrede havde hævdet sig som jævnbyrdig med de bedste Mænd i Landet.

Jeg tror, at ingen af os, som var til Stede ved hin Lejlighed, tænkte os Muligheden af, at danske Mænd, for slet ikke at tale om danske Kvinder, vilde gøre denne Tillid til Skamme.

Og nu læser jeg i et Dagblad, at det virkelig synes, som om det skal volde Vanskelighed at faa dette Æresminde rejst. Men jeg kan ikke rigtig faa mig selv til at tro det, kan ikke tro, at denne Menneskealders Kvindebevægelse, om hvilken Natalie Zahle selv har sagt, at den aftvang hende den dybeste Beundring og uskrømte Ærbødighed, at den i en saadan Grad skulde fornægte og underkende sig selv, at den rolig saa paa, at man maatte opgive Tanken om at rejse et Mindesmærke for den Kvinde, som saa at sige har skabt Betingelserne for det Frigørelsesværk, der snart vil fejre en af sine største Triumfer i Opnaaelsen af Kvinders politiske Valgret.

Vi plejer at rose os, vi danske Kvinder, af vor stiltfærdige, bramfri Kamp for Ligeberrettigelse, sammenlignet med de engelske Suffragettes revolutionære Fremgangsmaade, men vi skal huske, at disse Kvinder bringer deres Sag Ofre, som vi maa blues ved at tænke paa. Jeg tænker ikke her paa Ofre af Liv og Helbred — dertil er vi jo, som et Dagblad forleden skrev, altfor dannede —, men jeg tænker paa de Millioner Kroner, som engelske Kvinder i Aarenes Løb har skrevet sig selv i Skat for til deres Bevægelse. Just fordi vi føler os berettigede til at bryde Staven over den engelske revolutionære Kvindebevægelse, kan vi ikke i tilstrækkelig Grad vise vor Anerkendelse af de Kvinder, som fra første Færd har bragt den danske Kvindebevægelse ind i et Leje, hvor den rolig og uden nævneværdig Vanskelighed har kunnet udvikle sig i Retning af større og større Maal, og vi bør se vel til, at vor lovpriste Moderation ikke for Efterverdenen kommer til at staa med et Skær af Sløvsind og Smaasind.

Dommen over Natalie Zahle vil blive den samme, hvad enten hun faar et Mindesmærke i Sten og Bronze eller ikke; hendes Navn staar indskrevet der, hvor det aldrig vil slettes; men Dommen over den Slægt, som høstede Frugterne af hendes lange Livs Arbejde og Ofre, kan ikke blive upaa-virket af, hvorvidt det lykkes at faa dette Mindesmærke rejst eller ikke.

Den sidste Gang, jeg talte med Natalie Zahle, husker jeg, at hun lod de Ord falde, at hun stolede paa, at Dansk Kvindesamfund vilde fortsætte hendes Arbejde for Kvindens Frigørelse. Ogsaa den, som skriver disse Linier stoler derpaa, fordi jeg tror, at der i Dansk Kvindesamfunds Virken lever en Gnist fra den samme Esse, hvor Mathilde Fibiger, Pauline Worm og Natalie Zahle hentede deres Ild; og jeg stoler paa, at Dansk Kvindesamfund vil forstaa, at det er en Æressag for Kvindebevægelsens Kvinder, at Tanken om at rejse Natalie Zahle et synligt og værdigt Eftermæle ikke opgives, men med stor Tilslutning føres til Sejr.

Gyrithe Lemche.

Redaktørskifte ved „Jus Suffragii.“



Mary Sheepshanks.

Paa Kongressen i Ungarn trak Martina Kramers sig tilbage som Redaktør af „Jus Suffragii“.

Dette Blad, der er den internationale Kvindevalgrets-Alliances Medlemsblad, blev stiftet i 1906, og den bekendte hollandske Journalist Martina Kramers har siden været dets forestaaende og offervillige Redaktør. Det var derfor højst ugerne, at man gav Slip paa hende, og den Tak-Adresse, som øjeblikkelig blev sat i Gang paa Kongressen, samlede paa en enkelt Formiddag et meget stort Antal Underskrifter. Det er at haabe, at Martina Kramers paa anden Maade vil lade Alliancen nyde godt af den store Indsigt i det internationale Arbejde, som hun har erhvervet sig gennem mange Aars utrættelig Virksomhed. — Martina Kramers har i denne Virksomhed faaet Venner, som altid vil huske hende.

Til Posten som hendes Efterfølger foreslog man fra Forsamlingen:

Rosika Schwimmer, Ungarn,
Th. Daugaard, Danmark,
Mary Sheepshanks, England,
Kate Schirmacher, Tyskland.

De Forhandlinger, der derefter førtes mellem Alliancens Hovedbestyrelse og Kandidaterne, endte med, at Mary Sheepshanks midlertidig paa-tog sig det med Redaktionen og Ledelsen af det internationale Hovedkontor forbundne Arbejde.

De Numre, der er udkomne under den nye Redaktion, er prægede af megen journalistisk Sans og Dygtighed, og det vil uden Tvivl vise sig, at Alliancen atter her har været hel-